

Posudek na bakalářskou práci Kamily Kačmáčkové „Mladé nezávislé cestování ve městech: případová studie v Praze“

Práce Kamily Kačmáčkové vychází z velmi zajímavé otázky, kterou je disperze turistů z jádrových zón cestovního ruchu do méně navštěvovaných oblastí. Autorka téma přibližuje na příkladu mladých nezávislých cestovatelů, u kterých na základě hlavních zjištění mezinárodní marketingové studie, předpokládá větší zájem o hlubší, autentičtější a alternativnější poznání navštěvované destinace.

První kapitola práce je věnována definici a charakteristice tzv. mladých nezávislých cestovatelů. Autorka tento segment popisuje jako velmi pozitivní z hlediska přínosů pro danou destinaci. Souhlasím s tím, že mladí cestovatelé jsou významní pro objevování nových destinací a že představují i perspektivní segment do budoucna a využívají více lokálních služeb. Celkově ale kapitola vyznívá dosti nekriticky. Z textu například vyplývá, že cestování mladých není ovlivněno současnou ekonomickou situací (s. 13). Zajímavé by také bylo skutečné srovnání průměrných výdajů mladých cestovatelů s ostatními turisty, a tak potvrdit tvrzení autorky, že výdaje mladých cestovatelů jsou významné. Celkové přínosy mladých cestovatelů na celosvětový trh jsou uvedeny nesprávně jako 136 bilionů dolarů ročně (jedná se zřejmě o špatný překlad anglického billions). Důvěryhodnosti kapitoly také ubírá nedostatek citací. Autorka zde například bez uvedení zdroje na str. 14 vyzdvihuje pozitivní dopady mladých cestovatelů na destinace. Celkově ale kapitola srozumitelně přibližuje charakteristiku tohoto segmentu, za pozitivní považují například uvedení speciálních forem jejich cestování.

Druhá kapitola se věnuje cestovnímu ruchu v Praze se zaměřením na mladé cestovatele. Na začátku kapitoly autorka s využitím statistických dat a koncepčních dokumentů vedení města správně a jasně charakterizuje Prahu jako destinaci cestovního ruchu. Dále autorka přibližuje situaci mladých cestovatelů v Praze, kde cituje zdroj, ze kterého vyplývá, že Praha je mezi tímto segmentem turistů velmi populární. Nesprávně však dle mého názoru porovnává oblíbenost evropských měst mezi mladými cestovateli podle počtu hostelů, když čerpá jen z dat z jednoho serveru (Hostelworld). Navíc není jisté, zda počet hostelů vypovídá o oblíbenosti destinace mladými turisty.

Třetí kapitola je věnována vlastnímu šetření. Kvantitativní šetření poskytlo jen základní informace o mladých turistech do 30 let. Respondenti ale bohužel nebyli definováni na základě definice „mladého cestovatele“ uvedené v teoretické části práce, ale jen podle věku. Kvalitativní šetření mezi mladými turisty se zaměřovalo především na jejich postoj k Praze jako destinaci, autorka bohužel opět nezjišťovala jejich motivace k cestování, pomocí nichž definuje mladé nezávislé cestovatele. Bohužel se ani nedotázala, zda mají dostatek informací o městě, což by bylo vhodným východiskem pro další část práce, kterou je analýza informačních materiálů. Její výsledky ale přesto považuji za zajímavé. Zajímavým zjištěním kvalitativního šetření je vnímání Prahy, jako přeplněné, i samotnými turisty.

Poslední návrhová část práce vychází z hlavních zjištění autorky o přeplněnosti centra a nedostatku informací pro mladé cestovatele (o tom usuzuje na základě analýzy informačních materiálů). Autorka zde navrhuje několik nevšedně pojatých tras po Praze.

Přes uvedené připomínky k teoretické části práce, a přestože vlastní šetření autorky je poněkud minimalistické a spíše volněji navazuje na popsanou teorii, považuji tuto práci za kvalitní a zajímavou především proto, že se snaží hledat praktická řešení současného významného problému cestovního ruchu v Praze, kterým je koncentrace turistů do jádrové zóny. Významnější výhrady nemám ani k formální části práce.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Umea, dne 13.6.2012

RNDr. Tereza Gelná